

formen kunde blive færdig i denne Maa-
ned, saaledes at den kunde foreligge fuldt
færdig, være stadfæstet og træde i Kraft
til 1. Oktober. Alt dette peger jeg paa,
idet jeg, som sagt, anbefaler alle de fore-
liggende Lovforslag til det høje Tings Ved-
tagelse.

Piper: Naar jeg som Ordfører for
Højre tager Ordet i denne Sag, vil jeg be-
gynde med at udtale min Glæde over, at
Forsvarslovene nu endelig ere naaede op
til Landstinget. Lang og trang har Vejen
været igennem Forsvarskommissionen og
i Folketinget. Jeg glæder mig over, at
det er lykkedes at føre disse Love igen-
nem det Dødvande, hvori de var komne
ind, saa at vi her i Landstinget omsider
kunne faa Lejlighed til at udtale vor Me-
ning om den Sag, der altid har været den
betydningsfuldeste for Flertallet af Med-
lemmerne i dette Ting. Landstinget og
den Del af Befolkningen, der særlig er
repræsenteret herigennem, vilde have været
i høj Grad brøsthøide, om Lovene var
gaaede paa Grund ved anden Behandling
i Folketinget og Samlingen sluttet dermed.

Det er ligeledes med Tilfredshed,
vort Parti har set, at det ene Venstre-
ministerium efter det andet har udtalt sig
for en forsvarlig Forsvarsordning og frem-
sat Forslag, som efter deres Mening vilde
sætte Landet i Stand til at opfylde alle
sine Pligter overfor Udlandet i Tilfælde
af Krig, enten paa vore Grænser eller i vore
Farvande, saaledes som disse Pligter vilde
blive krævede opfyldte fra Udlandets Side,
og som en loyal Udenrigspolitik fra vor
Side kræver det. Den højtærede Konseils-
præsident har ogsaa i Mødet her i Dag
kraftigt betonet dette og Nødvendigheden
af, at der gøres et alvorligt Fremskridt
paa Forsvarsvæsenets Omraade. Det er
nu det første og det vigtigste, at vi føre
en ærlig Udenrigspolitik uden Hældning
til nogen Side. Danmark er saaledes be-
liggende, at det baade militært og økono-
misk er udsat for de største Ulykker, om
ikke den rette Ligevægt bevares, og vi bør
saavel paa det økonomiske som det militære
Omraade vogte os i høj Grad for, at vi ved de
Foranstaltninger, vi foretage, ved de Love,
vi vedtage, give nogen fremmed Magt en
saadan Fortrinsstilling, som den kan bruge

til Skade for en anden Magt. Derfor bør
ogsaa vore Forsvarsforanstaltninger have
lige stærk Front til alle Sider. — Ved Siden
heraf bør der gives vort Værn en saa stærk
og kraftig Udvikling baade til Søs og til
Lands, som vor økonomiske Evne tillader,
saaledes at vi, hvis vi ikke kunne bevare
Freden, hvis Ulykken alligevel skulde komme,
da ville være i Stand til at føre et virkelig
effektivt og nyttebringende Forsvar; thi
kun ved at indrette vort Forsvar med dette
Maal for Øje ville vi være i Stand til at
skabe den Tillidens Aand i Folket, som
man fra visse Sider nu i en Række af Aar
har søgt at nedbryde, men som et Folk
ikke i Længden kan undvære, hvis det
ikke skal blive sygt og opgive sig selv.

Den Samling af Forslag, der her fore-
ligger, er jo væsentlig udarbejdet paa
Grundlag af Forsvarskommissionens Flertals
Indstilling. De have adskillige Brøst
og Mangler, som vi fra vor Side ikke kunne
være tilfredse med; men jeg vil dog her
udtale, at jeg skal anerkende, at der her
fra de andre forsvarsvenlige Partiers Side
bydes noget i Retning af en fremstrakt
Haand. Jeg skal uden i øvrigt at komme
ind paa Enkelthederne i Forslagene — det
vil senere det ærede 3die Medlem for 1ste
Kreds (Rambusch) gøre — erkende, at den
her foreslaaede Ordning byder store Frem-
skridt ved den større Udskrivningsmængde,
ved, at Reservebataillonerne indkaldes, ved,
at der særlig i Vintertiden holdes en større
Styrke til Bevogtning af Hovedstaden, ved,
at Søværnet og Søforterne styrkes og for-
bedres. Dette erkendes ikke alene af os,
men af samtlige Forsvarsvenner. Men
disse spørge tillige: Hvorfor har man ikke
gjort Skridtet fuldt ud? Hvorfor vil man
kun ofre Bevillinger til Hæren, men ikke
til de nødvendige supplerende Befæst-
ningsanlæg til Støttepunkter for denne?
Det er dog en kendt Sag, at den
passive Hindring i høj Grad erstatter det
manglende levende Værn og Mangelen i
dettes Uddannelse. Dækning af Skyts og
Mandskab forhøjer jo i høj Grad Virk-
ningen af de tilstedeværende Kræfter og
Materiel, og det er en Erfaring, som er
gjort ikke mindst i vort Folks Historie, at
hvad der spares i Penge, maa ofres i
Blod. Det siges fra anden Side, at Neu-
traliteten skal forsvares ved Kysten, men